12de JAARGANG · CURACAO DEN 21n SEPTEMBER 1895 · N° 612

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,20.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels f. 0,50 voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD

PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,20.
Un anuncio di 1 té 7 regel fl. 0,50, cada regel mas fl. 0,07½.

OOK EEN JUBILÉ?

Indien de blauwe hemel van het schoone Italië zich gisteren hadde verscholen in de gure sombergrauwe wolken van het nevelachtige Noorden, het zoude niet zulk een booze verkrachting zijner natuur te aanschouwen gegeven hebben, als de barre werkelijkheid aanbood.

Immers — de dag van gisteren zal het wederom bevestigd hebben — nog altijd is een deel van Italië's bevolking bevangen en bedwelmd door de benevelende dranken, die in de geheimzinnige tempels der loge uit het *on*graan van leugen, laster en haat worden gestookt. Het miskent en verloochent nog steeds de onafzienbare rij van edele mannen, aan wie van wat Italië groots en roemrijks heeft, een groot deel der onsterfelijke eere toekomt. Het deinst er nog altijd niet voor terug, de hand in lage dienstbaarheid uit te strekken tot een heiligschennenden kaakslag aan den verheven Grijsaard, die de jongste is in die glorierijke rije, den eenigen wettigen Koning van Rome, den Roomschen Paus. Want aan hun feestelijkheden is de beteekenis van smaad en hoon voor den Stedehouder Gods, dien grootsten aller levende Italianen, onafscheidelijk verbonden. Dit weten zij en zij gevoelen het, maar verblinden als zij zijn, houdt het hen niet terug, brengt het hen niet tot inkeer, integendeel, het zou hen aanprikkelen om de snoodheid tot het uiterste te drijven, bijaldien zij niet vreesden, dat vreemdelingen den grijzen Vader tegen de eigen kinderen in bescherming zouden nemen.

Maar iedere zonde tegen de natuur wreekt zich onverbiddelijk aan haar bedrijver. Zoo ook hier. De verfoeilijke rol spelende van den laaghartigen dienstknecht van Caiphas, in den lijdensnacht O. H., geven zij, als hun vóórbeeld, zich zelven prijs aan de verachting aller eeuwen.

Arme, ongelukkige verblinden! Zij verwerpen zooveel, zoo oneindig veel, en wat, wat verwerven zij toch!

Zoo er gezocht moest worden naar stof voor zangen en hymnen, zoo eenige Italiaansche boezem behoefte gevoelt aan een zegefeest, zoo Italië een voorwerp vraagt zijne verheerlijking overtreffend en nooit uitputtende, — wie, vragen wij, wie durft dan zonder bijtend sarcasme den blik slaan op de onzelfstandige persoonlijkheid van den onbeduidenden Umberto, — wie, zonder schaamrood te worden, op mannen als Crispi en zijne creaturen, in één woord, wie denkt dan aan het Quirinaal met zijn nullen en prullen, aan het jonge Italië, op vijf en twintigjarigen leeftijd al zoo oud van ellenden.

Staat dan de Man niet in hun midden, die de bewonderende oogen der gansche wereld door zijn diepe wijsheid, zijn edel karakter, zijn hooge deugden tot zich trekt? Ligt dan het Vatikaan in een onbekend land?

En dáár, dáár leeft de glorie voort, welke Italië in onovertroffen harmonie heeft gebracht met zijn natuurlijke schoonheid, daar wordt de traditie voortgezet, zonder welke er geen toekomst is voor het arme land, voortgezet op eene wijze, dat de schitterendste tijdperken van het verleden voor den geest herrijzen en als overschaduwd worden.

Arme dwazen! zij vieren en verheerlijken den nacht van het Quirinaal, terwijl uit het Vatikaan zulk een schitterend licht over Italië en de wereld is opgegaan.

——

Zoo vervult zich aan Christus' Stedehouder op aarde en de Kerke Gods nog altijd het woord, dat de grijze Simeon in den tempel sprak, toen hij het Goddelijk Kind in zijn bevende armen hield: *"Zie deze is gesteld tot val en tot opstanding voor velen in Israël en tot een teeken dat zal worden tegengesproken en U,* o Vrouwe, *zal een zwaard door de ziel gaan."*

Waarlijk de Katholieke wereld voelt bij den smaad haren Opperherder aangedaan door hen, die zijne beste zonen behoorden te zijn, een scherp zwaard het harte doorvlijmen. Maar als een andere Maria duldt en lijdt zij in stilte en gebeden, het hoopvol oog gericht op de glorierijke verrijzenis. Ja, wij herinneren ons, dat de zegepraal des Kruises onverijdelbaar is, al vierde — wat God verhoede! — de vrijmetselarij hare lichtschuwende feesten in het geliefde Vatikaan, eerbiedwaardig geworden door het lijden der Pausen.

Daar was een tijd, dat de heidenen verbaasd en verbitterd over de snelle uitbreiding van het christelijk Geloof, tot zelfs het geringste aandenken aan de heilige plaats, waar Jezus' zoenbloed had gevloeid, trachtten te vernietigen. Zij vulden den heiligen berg en de begraafplaats met puin en steenen op. Zij bouwden daar eenen tempel, dien zij aan de godin der ontucht, aan Venus toewijdden en stelden op deze dierbare plek een beeld der godin van den vleeschelijken wellust, terwijl keizer Hadriaan boven de plaats, waar het lichaam des Heeren had gerust het beeld van Jupiter oprichtte. IJdele arbeid! Wie vermag te strijden tegen den levenden God! Op het oogenblik, dat de bloedigste aller vervolgingen het werk der heidenen voor altijd scheen te bevestigen, volgde plotseling de zegepraal der Kerk. En de grijze, tachtigjarige Helena, moeder van keizer Constantijn, liet het gewrocht van heidenschen haat en verdorvenheid afbreken tot op den laatsten steen en stichtte er een tempel ter eere des allerheiligsten Verlossers.

Dat is de oude geschiedenis van het verloop aller kerkvervolgingen. Zoo ergens dan is te dezen opzichte het woord waar, dat in het verleden, het heden ligt.

Is het door een instinktmatig besef van deze waarheid, dat de vijanden der Kerk in Italië zulk een haast hebben gehad met de viering van een eerste bestaansfeest, niettegenstaande dat bestaan zelve zoo weinig feestelijks heeft, als maar eenigszins mogelijk is?

Maar welken schijnbaren zege het jonge Italië nog mochte behalen, zelfs al zoude het dwergengeslacht, waarmede het tot nu toe vergeefs beproefd heeft vertoon te maken een titan voortbrengen als Bismarck of Napoleon de eerste, — de vervolging kan met Gods toelating in felheid en duur toenemen, maar het einde zal de bevestiging zijn, de schitterende bekroning van het woord, door geen machten te schande gemaakt: *Gij zijt Petrus en op deze steenrots zal ik Mijne Kerk bouwen en de poorten der hel zullen haar niet overweldigen.*

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Een artikel der *Cur. Courant* over onze muntkwestie, dat in iederen regel van groote zaakkenis blijk geeft, waartegen alle misverstand en vooroordeel het moeten afleggen, zullen wij in hoofdzaak de volgende week ter kennis onzer Lezers brengen.

Nu reeds dit. Het verheugt ons ten zeerste, een schrijver, die met zulk een onmiskenbare wetenschap de zaak behandelt, te hooren verzekeren, *dat een verbetering van ons muntwezen wel te bereiken is.* Dit verlevendigt ons vertrouwen, dat de Nederlandsche Regeering zich door geen moeilijkheden zal laten afschrikken om deze kwestie tot een bevredigende oplossing te brengen.

——

Omtrent de wijze, waarop de verzending van geld door middel van postwissels in het buitenlandsche postverkeer van de Nederlandsche koloniën in West-Indië kan plaats vinden, is het volgende door de Regeering vastgesteld:

" De koers, waartegen de uit de kolonie Curaçao naar Nederland, Nederlandsch-Indië of de kolonie Suriname te verzenden postwissels zullen worden afgegeven, wordt voorloopig bepaald op 107½ percent, dat wil zeggen, dat voor iederen naar Nederland, Nederlandsch-Indië of

FEUILLETON

HERENCIA DI TIO NICO.

Coenukeroe Eggel i su esposa Marie ta sinta banda di estofa. Ta cerca mitar di nuebe ora i un anoche frioe. Mitar na sonjo nan ta warda nuebe ora bati pa bai droemi; ta di comprende anto coe palabra koe nan ta papia ta muy poco.

"Tende bientoe supla," e homber dici.

"Si," e muher a responde despues di un minut.

Nan a keda ketoe un momentoe, te ora Marie ta sigi:

"Bo a corda di doena baca coeminda?" Si!"

"Si, pero bo a doenelé basta? koe tempoe frioe asina el mester tin bon coeminda sino el no ta doena lechi mas."

"El tin basta. Keda sosega!". El a keda ketoe i ta scucha: „Bo no ta tende nada? Mi a corda koe nan ta bati porta." I gritando: "Ta kende" el a lamanta.

"Boso ta droemi caba?" un muher a puntra.

"No! kika tin!"

"Un señor a busca bo henter anoche, porfin el a bin puntra mi, na oenda bo ta biba i si mi kier munstrele camina."

"Kiko e por tin, asina laat?"

"Esai mi no a puntrele. Habri-lihe! E ta papa muha i tin masjar frioe."

"Porta a habri, e muher a bai i un señor temblando di frioe a drenta.

"Mi a bini coe un nobo tristoe" el dici. Bo tio Nico Gelders a moeri di ripiente."

"Kiko bo dici? E bon homber bieuw." El a moeri." Marie a bisa.

"Si, i dokter a bisa, koe majan mester derele, pesai mi a bini aki pa spierta boso. Camina ta bon largoe i anto koe toer e awaseroe i frioe.... Brrr! mi ta frioe ni piedra."

"Mi por kere. Bini cajenta bo curpa!"

"E bon homber, e muher a bolbe bisa.

"Kiko lo mi bisa," Eggels dici, "nos toer lo jega na tal fin, awe ami, majan bo. I e tabata bieuw caba. Cuantoe anja e tabatin, Marie?"

"Cerca setenta, mi ta kere."

"Wel señor kiko lo bo gasta? Lo bo tin gustoe di come algo!"

"Si, mi no por ninga, mi tin masjar hamber."

"Esai ta di comprende. Marie a cohe pam, manteca i kesi i herebe algun weboe.

"I lo mi doenele tambe un kelki di nos brandy, esai ta kita frioe i ta drecha stoma," e mujer a responde i ta coeminza herebe weboe."

Eggels i su esposa ta bai bini, un ta cohe pam, otro ta cortele, i toer esai pa moenstra e señor nan respect i gratitud, pasobra el a bini laat asina pa participa nan e nobo tristoe.

"Señor tambe ta di Grafhorst, e pueblo camina nos tio a moeri?" e muher a puntra?

"Sí! el a responde. O esai ta admira mi, pasobra mi no ta conoce Señor. Hopi bez nos tabata aja, pero nunca mi a mira Señor. Ki jama Señor anto?"

"Deelsman di Amsterdam. Mi ta primo di Notaris Grijpsma."

"Zoo, notaris Grijpsma su primo. Nunca nos a tende bo nomber. Señor ta pa di promer bez na Grafhorst?"

"Si, i awor, koe morto di boso tio Nico e tin muchoe trabao i el a pidi mi di bai bisa boso, di bini tempran pa e por caba su cuenta coe herederonan lihe."

Marie Eggels a comprende coe lo ta bon di drama algun lágrima pa moenstra su tristeza i pa es motibo el a pone lensoe na wowo i dici:

"E bon, bon, homber bieuw. Un hende por moeri lihe, sin otro hende ta corda esai. Ai e pober, e tabata asina bon pa nos."

"Asina cos ta bai na mundoe. Awe bo, majan ami, otro majan un otro. Kiko nos kier haci, no ta para na nos poder di troca esai, Marie;" asina Eggels a consola su esposo.

Sin responde ariba palabra di Eggels Marie a sigi:

"Pobernan lo sinti su falta. Tio Nico a juda nan semper, manera mí a tende, pero e por a haci esai. Tio Nico tabata ricoe. Cuantoe por ejempel su cas lo bal?"

"Larga mira.... hm! siete of ocho mil, mi ta kere," Deelsman a responde.

"Ocho mil! Bo ta mira awor Eggels, koe mi tabatin razon. Antejeranochi bo a bisa, koe ora nan ta bende tio Nico su cosnan, lo no haja mas coe tres of cuater mil. Kiko bo ta papia awor?"

"Enfin, pa mi parti bo tin razon. Mas tantoe, mas mehor," Eggels a responde.

"Pober tio Nico— mara bo tabata na bida ainda," Marie a kega, i a frega su wowo coe su lenzo pa kita lágrima, koe no tabatai.

"Bam, larga nos toema un poco ainda," Eggels dici, mientra nan ta bati glas; "i anto nos ta bai droemi.

Suriname over te maken gulden in de Kolonie Curaçao f 1,07½ gestort moet worden in Nederlandsche munt of in biljetten van de Curaçaosche bank."

"Voor de naar vreemde landen bestemde postwissels wordt de maatstaf van herleiding voorloopig bepaald op:

f 1.— = frs. 1,92 in het verkeer met België, Frankrijk (met inbegrip van Algerië) en de daarbuiten gelegen Fransche kantoren, Italië en Luxemburg;

f 1.— = 1 mark 57 pfennig in het verkeer met Duitschland."

Lijst van onafgehaalde' en onbestelbaar bevonden brieven:

Theodoro De Pool, Johan Correa, C. F. C. van den Wall Arnemann, Juan R. Leseur, Rosita Leiba, William Davenport, C. W. Barnes 2, Altagracia G. de Baez, F. A. Barnes 2, J. Henry Senior, Rachel de Maduro, Diodoro Alvarado, Julia D. Henriquez, Carlos Marty, Chiquinquirá Larasábal, Herman Lorenzo, Diego Castillo, Casto Gómez, Cornelia De mei, J. May, Maryet Antonio, J. Hernandez Moya, Josef Baron, Superiora del Convento de niñas internas (aang.), Pablo Guiseppi Monagas (aang.), Leita J. Salas (aang.), Miseu Vandersengel (aang.).

— In het voorjaar 1896 wordt Hr. Ms. schroef-stoomschip *Suriname* in dienst gesteld en bestemd voor een reis naar West-Indië, waar het einde Mei van dat jaar zal aankomen om Hr. Ms. schroef-stoomschip *Bonaire* te vervangen. Deze bodem is met het begin van Juli d. a. v. in Nederland terug en wordt buiten dienst gesteld. Met 1 November van hetzelfde jaar wordt dit vaartuig weder actief en belast met het politietoezicht op de zeevisscherij. H. Ms. schroef-stoomschip *Alkmaar* wordt den 15 Maart 1896 in dienst gesteld voor een reis naar West Indië ter aflossing van Hr. Ms. *Sommelsdijk* en zal daar ongeveer half Mei aankomen. De *Sommelsdijk* is dan half Juni 1896 in Nederland terug en wordt buiten dienst gesteld. Hr. Ms. instructiekorvet *Nautilus* zal in 1896 10 maanden ter zee varen en twee maanden te Hellevoetsluis binnen zijn. Voorts zijn voor den dienst 1896 bestemd 1 monitor en 2 riviervaartuigen voor 12 maanden; 1 kanoneerboot gedurende 8 maanden voor de hydrographische opnemingen; 1 kanoneerboot gedurende 6 maanden voor de zomeroefeningen.

(*N. v. d. D.*)

SURINAME.

— Gisteren avond, 3 September, werd aan Monseigneur Wülfingh door een groot aantal gemeenteleden een ovatie gebracht ter gelegenheid van zijne benoeming tot Ridder in de Orde van den Nederlandschen Leeuw.

Een groote volksmenigte stond voor de pastorie geschaard, terwijl het muziekkorps van het garnizoen eenige stukken ten beste gaf. Op de plaats voor het Kerkgebouw werd vuurwerk en bengaalsch licht afgestoken.

West-Indiër.

— De nieuwe Gouverner van Cayenne, alsook de onlangs benoemde kommandant der troepen en adjudant arriveerden alhier per Fransche mail op ll. Woensdag en waren spoedig daarna aan wal op bezoek bij den Gouverneur.

Met Z. E. deden zij een rijtoer door de stad en na ten Gouvernementshuize te hebben gelunchd, keerden zij naar boord terug om de reis naar hunne bestemming voort te zetten.

West-Indiër.

NEDERLAND

Met een extra-trein arriveerden 23 Aug. omstreeks 2 ure van Het Loo te Amsterdam HH. MM. de Koninginnen om een bezoek te brengen aan de buitenlandsche afdeelingen der tentoonstelling.

Ofschoon de entrée-prijs verhoogd was, was toch een talrijke en aanzienlijke menigte op het terrein aanwezig. De verschillende buitenlandsche afdeelingen waren keurig versierd, vooral de Belgische, waarvoor dóór den commissaris-generaal een premie van *f* 25 was uitgeloofd voor de mooiste versiering.

Aan den ingang werden de vorstelijke bezoeksters door het tentoonstellingscomité ontvangen, waarna HH. MM. de verschillende afdeelingen vluchtig in oogenschouw namen. In de Fransche afdeeling werd H. M. namens den president der Fransche Republiek een kostbare vaas van Sèvres-porcelein aangeboden, welke welwillend werd aanvaard.

Ook aan *Oud Hollandt* werd een bezoek gebracht. Daar waren ook buitengewone maatregelen voor eene luisterrijke ontvangst genomen.

Aan de Nijmeegsche poort waren opgesteld de leden der commissie voor Oud-Hollandt met hun dames, de muziek en een peloton van het vendel, en op de Markt het tweede peloton van het vendel, front makende naar de Dordsche poort.

Zoodra de stoet der hooge bezoeksters in aantocht was, werden door de trompetters op de poort het *Wilhelmus* aangeheven en de klokken geluid. De schutters presenteerden de wapens. De muziek nam daarna het *Wilhelmus* over.

Op de zuidzijde der gracht was een deel van het 1e peloton "en haie" opgesteld in een gelid, front makende naar de huizen. Zoodra de hooge bezoeksters de Prinsenstraat waren genaderd, marcheerde het 1e peloton langs de noordzijde der Gracht en door de Beursstraat naar de Markt, alwaar het zich onmiddellijk in slagorde schaarde. De muziek plaatste zich nu op de Markt.

Nadat HH. MM. langs de zuidzijde der Gracht en door de Prinsenstraat naar de Vierschaar waren geleid, namen op een teeken van den voorzitter der commissie voor Oud-Hollandt de exercitiën een aanvang.

Na afloop daarvan schaarde het vendel zich "en haie" aan beide zijden van de Markt en langs de noordzijde van de Gracht, op één gelid, front makende naar de huizen, en maakten HH. MM. een wandeling langs de noordzijde van de brug tot ongeveer den ingang van het binnenhof.

Om vier ure vertrokken de Koninginnen weer naar het Loo.

— Naar *De Bredanaar* verneemt, zal op de schako's van de officieren der infanterie de witte panache vervangen worden door haneveeren, model artillerie.

— De Haagsche correspondent der *Zaanl. Ct.* maakt melding dat hem ter oore gekomen is een gerucht; als zou met het optreden van generaal Vetter, als commandant van het leger in Nederlandsch-Indie, een verandering van onze Atjeh-politiek gepaard gaan. Algemeen bekend is, dat de generaal zijne benoeming slechts heeft aanvaard na een herhaald aandringen van den gouverneur-generaal, die daarbij steun vond zoowel bij de Nederlandsche regeering als bij de Koningin-Regentes, en thans verluidt dat een der voorwaarden, door hem gesteld, deze is: het verlaten van de lijdelijke houding, door ons in de laatste jaren in Atjeh aangenomen en het volgen van een agressieve taktiek, die met de geheele onderwerping van het Rijk zou moeten eindigen.

Wat aan het gerucht nog meer schijn van waarheid geeft is, dat generaal Vetter, blijkens een onderzoek van den bewusten Haagschen correspondent, met het oog op zijn Atjeh-plannen conferenties heeft gehad met generaal Verspyck en generaal Van der Heyden. Vrijdag jl. was o. a. de nieuwe legercommandant den geheelen dag de gast van den commandant van het invalidenhuis te Bronsbeek, en met hem vooral moet hij zijne denkbeelden zeer breedvoerig hebben besproken.

BUITENLAND

Italie. — Tusschen Orani en Oliferti is de postkar door roovers aangehouden. Zij hebben den wagen doorsnuffeld en er de aangeteekende brieven tot een bedrag van 1500 lire uitgenomen. De reizigers, die in den postwagen gezeten waren, werden van hun geld en kostbaarheden beroofd. nadat een kapitein der karibiniers (marechaussées), die met eenige mannen den roovers het hoofd trachtte te bieden, gedood en verscheidene zijner manschappen gewond waren.

Frankrijk.—De Parijsche *Matin* heeft eens willen weten, wat de Elzassers wel van de Duitsche heerschappij denken. Het blad heeft twee Elzassers, die als anti-germanisatoren in Duitsche wetgevende lichamen zijn gekozen, ondervraagd en heeft heel andere dingen vernomen, dan de Parijsche pers haren lezers gewoonlijk oplepelt.

De heeren Guerber, lid van den Rijksdag, en Petri, lid van het landsbestuur, waren de geïnterviewden. Beiden verklaarden. dat er in het Rijksland geen sprake is van eene Elzas Lotharingsche kwestie.

Het is eene utopie, zeide de abbé Guerber, te meenen dat de Elzas weer aan Frankrijk zou kunnen terugkomen. „Duitsch zijn wij, Duitsch blijven wij."

Petri wees erop, dat men in Frankrijk niet op de hoogte is van den waren toestand in Elzas-Lotharingen. Men verbeeldt zich bij u, zeide hij den redacteur, dat de Elzassers voortdurend op de Straatsburger kathedraal zitten uit te kijken, om te zien of de Franschen hen nog niet komen bevrijden. „Dat is eene legende, die in het belang van beide landen liever te niet moest gaan. Het valt niet te loochenen: men legt zich hier bij het gebeurde neer, en onze sympathie voor Frankrijk doet ons wenschen, dat men zulks ook aan genen kant der Vogezen deed. Onze stad bloeit: hare nijverheid breidt zich met den dag uit. Er zijn slechts weinig personen te Straatsburg, die ten koste van een oorlog weer Franschen zouden willen worden. De groote meerderheid wil den vrede en de handhaving van den bestaanden toestand. Onze wensch is, dat er eene minnelijke schikking tusschen Duitschland en Frankrijk totstandkome. Wanneer dit geschiedt, kan het slechts op den grondslag zijn van het Frankforter vredesverdrag. Alle andere oplossingen zooals eene volksstemming, onzijdig of verdeeling zijn hersenschimmen. Dit is de waarheid. Ik wensch, dat gij den moed mocht hebben dit te zeggen, en dat de openbare meening in Frankrijk den moed heeft het te begrijpen."

— Meer dan drieduizend pelgrims der nationale bedevaart en drie bisschoppen bevinden zich te Lourdes. Aan het geneeskundig bureau hebben zich 65 geneesheeren doen inschrijven, waaronder drie Engelsche Protestanten. Het bureau erkende de genezing van Grivotte, het meisje, dat volgens den pornograaf Zola drie jaren geleden gestorven is, doch dat zich in blakenden welstand bevindt. Verscheidene wonderbare genezingen zijn voorgekomen. Een jong meisje, mej. Aubert, is plotseling in het bad genezen van drie gapende wonden. Een 12-jarige knaap, Henri Bellange, van het diocees Orleans mank sinds de achttiende maand zijns levens, heeft zijn krukken kunnen achterlaten. Een 20jarig jonkman, die een vorige maal tevergeefs te Lourdes kwam, is thans genezen.

— Behalve de Fransche bedevaart bevinden zich thans 24 Aug. te Lourdes ook eene Amerikaansche en een Canadeesche pelgrimage. Van de tweede maakt deel uit de heer Throop, de Protestant, die verleden jaar ten gevolge van het aanschouwen der wonderen te Lourdes bekeerd werd; uit dankbaarheid heeft zijn vrouw deze bedevaart georganiseerd, welke 75 deelnemers telt, uit New-York, Texas en zelfs uit San Francisco.

Gisteren heeft het *bureau des constatations* (nu reeds tot 80 geneesheeren aangegroeid) o. a. de wonderbare genezing erkend van Lea Doutaud, wier geheel verkromde ruggestreng plotseling recht is geworden.

— Gelijk wij in het vorig nummer mededeelden, is op het congres van katholieke juristen te Lyon op krachtige wijze protest aangeteekend tegen de nieuwe belastingwet op de congregaties en werd door den aartsbisschop van Lyon en den bisschop van Montpellier medegedeeld, dat de congregaties in hunne diocesen de onbillijke belasting niet zullen betalen. Lang en breed is vervolgens de vraag besproken op welke wijze de lijdelijke tegenstand het best zal kunnen worden georganiseerd. terwijl tevens werd gedelibereerd over de middelen, om propaganda te maken voor deze zaak. Het verspreiden van brochures of vliegende blaadjes, bevattende de verklaringen der bovengenoemde prelaten en eenige der op het congres gehouden redevoeringen, werd daartoe zeer wenschelijk geacht. Mgr. Hautin. aartsbisschop van Chambéry, drong sterk aan op het uitgeven van tractaatjes en ten slotte werd besloten een centraal comité te Lyon op te richten, dat zich met andere comités in verbinding zal stellen en het lijdelijk verzet zooveel mogelijk organiseeren en steunen.

In de avondvergadering van dien dag werd o. a. het woord gevoerd door een pater Jezuïet, die deed opmerken, dat de kansen om in den strijd te zegevieren voor de katholieken nimmer zoo groot zijn geweest als thans. „De congregaties moeten één geheel vormen," zeide hij, „een stevigen muur, die door niets kan worden omvergeworpen. Men heeft hier gisteren in herinnering gebracht, welk een opschudding reeds door de uitdrijving der religieuze orden is veroorzaakt en men voegde daaraan toe, dat de regeering, door de ondervinding wijs geworden, de decreten niet zal herhalen." De eerw. spreker besloot zijn rede met te verwijzen naar het bekende verhaal van de moeder, die, door een wolf vervolgd, het wilde dier een harer kinderen toewierp, om aan zijne roofzucht te ontsnappen, maar ten slotte toch eveneens werd verslonden. Laten wij, zeide de pater, het voorbeeld van die slechte moeder niet volgen.

Mgr. Coullié, aartsbisschop van Lyon, die hierop het woord nam, gaf de hoop te kennen, dat de bedoeling van den pater door alle hoofden der congregaties zou worden begrepen. Later in den avond hield de prelaat nogmaals een toespraak, waarin hij de leden van het congres aanmaande apostelen te zijn voor de goede zaak. Treedt op als apostelen, sprak Z. D. H. want gij zult deze zaal verlaten met de overtuiging, dat de tegenwoordige quaestie niet van zuiver-fiscalen aard, maar van hooger orde is: van hare oplossing hangt de toekomst af van de Kerk en van Frankrijk.

Nadat nog eenige redevoeringen waren gehouden en eenige rapporten uitgebracht — alle adviseerend totlijdelijken tegenstand — werd de vergadering en daarmee het congres gesloten. De beraadslagingen en resoluties leverden onder de gegeven omstandigheden een buitengewoon belang op.

Duitschland. — De herdenkingsdag van den slag bij Gravelotte van den oorlog in 1870 is gevierd met de inwijding van den toren op het plateau, waar de slag werd geleverd. De staatssecretaris Von Puttkammer, de onderstaatssecretaris Schraut, generaal Haeseler, commandant van het 16de legercorps, de vertegenwoordigers der civiele en militaire autoriteiten en een groote menigte, die wel op 30,000 personen geschat mag worden, woonden de plechtigheid bij. De gouverneur van Metz droeg uit.

A bira laat caba i majan mainta nos mester lamanta tempran. Señor ta keda droemi aki?

"Si mi no ta stroba boso?"

Eggels i su esposa a kita algun cos for di nan cama i a pone abao na suela i despues cincoe minut nan por a tende koe Deelsma tabata na sonjo caba. Nan mes tambe a bai droemi, pero e herencia a kita sonjo for di nan wowo i porfin Marie ta papia ketoe den orea di Eggels:

"Bo ta na sonjo Eggels?

"No!"

"Mi no a corda koe tio Nico lo a moeri asina lihe! Ta tristoe.

Pero.... bo sabi ainda cuantoe baca e tabatin?"

"Dos, mi ta kere."

"Mi tabata corda, tres."

"Dos mi dici."

"Com bo por papia asina— mi ta mira nan mi dilanti— mi ta bisa bo e tabatin tres bestia."

"Sera bo boca. Bo no tin razon. Tio Nico mes a bisa mi e laatste biage, koe nos tabata cerca djele, koe e kier a bende un."

"Keda ketoe i bai puntra e Señor."

E ta sigi.

naam van het comité het gedenkteeken over aan de autoriteiten. Het was aan Fransche militairen verboden de grenzen te overschrijden.

— Een eigenaardig incident heeft zich voorgedaan aan de Duitsch-Fransche grens bij Amanvilliers, waar een gedenkteeken staat ter eere van Duitsche gesneuvelden. Een aantal oudstrijders van Darmstadt trokken daarheen, maar vonden op de grens een commissaris van politie met gendarmen, die hun gelastte, de gekleurde linten van de medegebrachte kransen te verwijderen. De Duitschers wilden hieraan voldoen, maar verzochten het gedenkteeken te mogen photographeeren met de kransen. Dit werd onmiddellijk toegestaan. Nadat de photographie was gemaakt, deden de oudstrijders de linten van de kransen af en gingen ongemoeid heen.

De afloop van dit incident is wel een bewijs, dat aan beiden zijden de goede wil bestaat om botsingen te vermijden.

— Keizerin Friedrich zal den 18en October de inwijding van het gedenkteeken bij Wörth bijwonen.

— Tusschen Berlijn en Friedrichsruge, schijnt het mooi weer te wezen. Althans de *Norddeutsche Allgemeine Zeitung* bevat de officieuze mededeeling, dat Bismarck zijn wegblijven bij de eerste steenlegging van het nationale gedenkteeken voor Wilhelm I door Hohenlohe bij den keizer verontschuldigen liet, met de ongewoon hoffelijke inleiding: "Tot aller leedwezen was de groote rijkskanselier van den keizer hoogzaliger, bij zijn hoogen ouderdom verhinderd te verschijnen, enz."

Ook in de door den keizer voorgelezen oorkonde werd, met grooten lof van prins Bismarck gewag gemaakt, terwijl diens oudste zoon, graaf Herbert, bij de plechtigheid tegenwoordig was.

Bij de parade van de veteranen op het Tempelhoferveld heeft de keizer tweemaal de gelegenheid aangegrepen, om tegen de sociaal-democratie te spreken. Eerst liet hij zich tegen den evangelischen predikant na afloop van de veldgodsdienstoefening uit, dat ook naar zijne meening plichtsgevoel het eenige middel is, om de sociaal-democratie af te weren; met name moesten de kinderen op school niet alleen naar het verstand ontwikkeld worden, maar ook naar het hart. Later, in zijn toespraak tot de veteranen, wekte de keizer dezen op hun ouden eed aan het vaandel indachtig te wezen en zich om hun koning te scharen, en door eerbied te toonen voor wet, godsdienst en liefde tot het koninklijk huis te werken tegen alle pogingen, om de maatschappelijke orde te verbreken.

Bij het voorbijtrekken der veteranen zag men ook vele invalieden op krukken en in wagentjes.

— Aan het veteranen appèl op het Tempelhofer veld hebben niet alle dragers van het IJzeren Kruis deelgenomen. Er mankeerde o. a. zekere Hermann Nix, die den ganschen veldtocht medemaakte en bij den intocht der Duitsche troepen in Parijs achter veldmaarschalk Von Moltke reed.

Maar die man was almoezenier, een Jezuiet, en de Jezuïetenorde is uit Duitschland verbannen.... als staats gevaarlijk!

Belgie.— Te Kortrijk, is een gedenkteeken onthuld voor mgr. De Haerne, een der patriotten van 1830 en zes-en-dertig jaren lang Kortrijk's afgevaardigde in de Kamer. De feestelijkheid droeg een grootsch karakter, werd door goed weer begunstigd en had een ontzaglijke menigte op de been gebracht. Van heinde en verre was men naar Kortrijk gekomen, om hulde te brengen aan de nagedachtenis van den waardigen priester, die zoovele jaren een grooten en heilzamen invloed op de Belgische zaken uitoefende. Onder de aanwezigen behoorden mgr. Waffelaert, bisschop van Brugge, de minister-president De Burlet en zijne collega's Van den Peerenboom en Begerem, vele hooggeplaatste personen en ambtenaren, benevens verschillende buitenlanders van naam, o. a. dr. Schaepman. De bisschop van Brugge droeg des morgens in de St. Maartenskerk een plechtige H. Mis op, waarbij onder de geloovigen twee oudstrijders van 1830 in de uniform van vrijwilligers werden opgemerkt. De kerk was stampvol en na de Mis schonk mgr. Waffelaert aan de menigte den pauselijken zegen.

Omstreeks den middag had op de Grand Place de onthulling van het standbeeld plaats. Groot was de belangstelling en groot de geestdrift, welke zich op allerlei wijze vertolkte. Het plein had men prachtig versierd en alom wapperde de nationale vlag. Slecht aan één huis was de.... roode vaan uitgestoken! Minister De Burlet hield, toen het omhulsel gevallen was, de eerste redevoering Z.Ex. herinnerde aan de groote verdiensten van De Haerne, die zijn gansche leven wijdde aan de zaak van België en aan de lijdende menschheid. In naam der regeering, dus besloot hij zijn rede, draag ik dit monument aan de stad Kortrijk over. De burgemeester Reynaert aanvaardde het geschenk en verkondigde daarbij eveneens den lof van den man, dien het standbeeld steeds in herinnering zal houden. De Haerne, zoo sprak hij, zal thans onder ons voortleven met zijn goedheid en zijn liefelijk devies: *Patria et Charitas*. De glorierijke naam van dezen grooten burger, die nederig en arm stierf, blijft te allen tijde verbonden aan dien van Kortrijk. Achtereenvolgens spraken daarna dr. Schaepman, een Amerikaan, de heer Galandet, een Engelschman, de heer Hatfield, een blinde, die de weldaden van mgr. De Haerne herdacht, en een persoon, uit Brussel, die, doofstom geboren thans door zijn naaste omgeving zeer goed kon worden verstaan.

Tegen 1 uur was de plechtigheid afgeloopen en vond in de groote zaal van het stadhuis een banket plaats, waarbij de eeretafel werd gepresideerd door den burgemeester, aan wiens linkerzijde minister Begerem, baron Béthune, minister Vandenpeerenboom, de senator Lammens en vicomte De Jonghe d'Ardoye waren gezeten, terwijl rechts van hem hadden plaatsgenomen de minister president De Burlet, mgr. Waffelaert, de heer Tack, onder-voorzitter der Kamer en afgevaardigde voor Kortrijk en dr. Schaepman. Tal van toosten werden uitgebracht, o. a. een op onzen vermaarden landgenoot, ingesteld door den deken der stad, waarop dr. Schaepman, onder donderende toejuiching, een dronk wijdde aan de Belgische katholieken.

— De Belgischen Senaat heeft zijn zitting heropend. De heer Bara stelde namens de Linkerzijde voor, de door de Kamer aangenomen schoolwet tot de volgende zitting aan te houden. Dit voorstel werd natuurlijk verworpen.

— Omtrent de reis, welke de koning incognito naar Engeland gemaakt heeft, wordt door de *Indépendance* medegedeeld, dat zij uitsluitend de regeling van Congo-zaken ten doel had. Het was den koning er alleen om te doen de opmerkingen en bedenkingen uit den weg te ruimen, welke door verschillende Londensche bladen zijn gemaakt tegen de bezetting van sommige posten aan den Boven-Nijl door de troepen van den Congo-Staat. De souverein had tijdens zijn kort verblijf te Londen in de ministerieele bureaux besprekingen met Chamberlain, Balfour en lord Salisbury, met de voornaamste leden dus van het kabinet. Naar men verzekert, werden deze besprekingen voorbereid door het onderhoud, dat Z. M. kort te voren te Ostende met den bekenden Afrikareiziger Stanley had. Laatst genoemde moet daarop in zijne hoedanigheid van gevolmachtigde des konings met de Engelsche ministers hebben onderhandeld, zoodat de vorst nog slechts een overeenkomst met de raadslieden van koningin Victoria had te sluiten betreffende de bezetting der bovengenoemde posten. De Congo-regeering acht het niet slechts wenschelijk, maar ook dringend noodzakelijk, dat naar de voornaamste nederzettingen tusschen Wadelai en Lado, links van den Bovennijl gelegen, troepen worden gezonden om te beletten, dat de Mahdisten daar doordringen en zij verklaart tevens hiertoe beslist het recht te hebben.

Engeland,-Omtrent lord Garnet-Joseph Wolseley, den nieuwbenoemden opperbevelhebber van het Engelsche leger, die op 1 November zijne functie aanvaardt, worden de volgende levensbizonderheden vermeld: hij heeft deelgenomen aan alle veldtochten sedert 1852, toen hij op 18-jarigen leeftijd in dienst trad. Hij werd in den oorlog in Birma in 1852-53 gewond, evenals in den Krimoorlog, waarin hij voor zijn dapper gedrag voor Sebastopol het Legioen van Eer verwierf. Eveneens nam lord Wolseley deel aan den oorlog met China in 1863 en commandeerde in 1867 de expeditie op de Roode Rivier in Canada. Ook de expeditie tegen de Ashantis in 1873—74 had onder zijn leiding plaats. Een jaar later nam hij deel aan den oorlog tegen de Boeren in Zuid-Afrika. De *Times* schrijft, dat Wolseley de Boeren onderwierp. Dit is een beetje....onjuist! Wel daarentegen versloeg hij Arabipacha, den bekenden Egyptischen patriot.

In 1884 stond hij aan het hoofd van de expeditie, die naar Khartoum werd gezonden en die kort na den dood van Gordon aankwam.

In den laatsten tijd was lord Wolseley opperbevelhebber van het Iersche leger.

Turkije.— De Sultan van Turkije zal, gelijk niet anders kon worden verwacht, voor de eischen der verbonden groote mogendheden in de Armenische quaestie bukken. In haar antwoord op de nota van de gezanten dier mogendheden stemt de Porte er in toe, de oorspronkelijke gedane concessiën *uit te breiden*. Of in deze uitbreiding ook begrepen zal worden de rechtstreeksche contrôle der mogendheden op de aan te brengen hervormingen, wordt niet gemeld! Over dit punt loopt echter hoofdzakelijk de strijd.

Zwitserland.— Tegen drankmisbruik is een congres te Bazel gehouden. Namens Z. H. den Paus werd op een vergadering door mgr. Egge de aaneensluiting aanbevolen van de totaal onthouders op een praktisch program, dat geschikt is voor alle partijen en hen zou kunnen vereenigen in een krachtigen strijd. Aan Z. H. werd door het congres een telegram van dankbetuiging gezonden.

Oostenrijk. — Het Weener *Fremdenblatt*, het orgaan van het Oostenrijksche ministerie van buitenlandsche zaken, bevestigt het bericht, dat de Poolsche stadhouder van Galicië, graaf Badeni, door keizer Frans Jozef naar Ischl is ontboden.

Het doel dezer conferentie is, van gedachten te wisselen over den politieken toestand, want algemeen wordt graaf Badeni als de toekomstige minister-president van Oostenrijk beschouwd. Het *Fremdenblatt* voegt er echter bij, gelijk te verwachten was, dat deze samenkomst tusschen den keizer en den Poolschen leider nog geen aanleiding kan geven tot de verwachting, dat reeds spoedig eene regeeringsverandering op handen is.

Eerst in het najaar zal belist worden, wie in plaats van graaf Kielmansegg aan het hoofd van het Oostenrijksche ministerie zal optreden. Zeker is nu alleen, dat de tegenwoordige minister -president, die slechts voorloopig de regeering aanvaardde, dan weer zijn vorig ambt als stadhouder van de provincie Beneden-Oostenrijk zal bekleeden.

—Onlangs zijn te Ischl in Oostenrijk een paar monarchen en verschillende diplomaten bijeengekomen, aan wier samenzijn de Bulgaarsche kwestie wel niet vreemd is. De monarchen zijn keizer Frans Jozef en koning Karel van Roemenië, de diplomaten de Oostenrijksche en Hongaarsche minister-president graaf Kielmansegg en baron Banffy, benevens de minister van Financiën baron Kallay en de Hongaarsche minister *a latere* baron Josica.

Als men in verband hiermee bedenkt, dat de Oostenrijksche minister van Buitenlandsche Zaken, graaf Goluchowsky, pas een langdurig onderhoud gehad heeft met den Duitschen rijkskanselier, prins Hohenlohe, dan ligt het voor de hand, dat zeere ernstige punten ter sprake zijn gekomen. Er wordt zelfs verteld, dat Roemenië zich bij het Drievoudig Verbond wil aansluiten. Voor Rusland zou dit een bittere pil te slikken zijn, daar Roemenië dan den weg naar Bulgarije en verder naar Constantinopel zou versperren, en Oostenrijk op het schiereiland van den Balkan dan feitelijk oppermachtig zou worden.

Rusland.—De *Cour de Brux.* deelt mee, dat de kazerne Toela te St. Petersburg in de lucht is gevlogen. Het geheele gebouw is vernield en meer dan driehonderd soldaten en vele officieren zijn gedood.

De eerste onderzoekingen versterken het vermoeden van een nihilistischen aanslag: de kazerne was heelemaal ondermijnd, waarschijnlijk met dynamiet. De ontploffing had in den

vroegen morgen plaats, een weinig voor zonsopgang. De plaats der ramp geeft slechts een rookenden puinhoop te aanschouwen, waarover menschelijke ledematen zijn verspreid.

Het gerucht loopt, dat reeds verschillende inhechtenisnemingen hebben plaats gehad.

Azie.—In het hemelsche Rijk ziet het er, volgens de jongste berichten, allertreurigst uit. De ongelukkige oorlog met Japan heeft den invloed van het Gouvernement geducht verminderd. De vervolging waarmede de sekte der Vegetariërs tegen de christenen woedt is, niets anders dan de inleiding van een groote omwenteling. Uit Tientsin wordt aan de *Times* gemeld, dat de Regeering van Peking niet beslist kan optreden, noch effectief gezag uitoefenen. Waarschijnlijk zullen de gevolgen ernstig zijn, wanneer de Mogendheden geen voorzorgsmaatregelen nemen.

— In Korea is het nog ver van rustig. Het ministerie is omvergeworpen en de minister van binnenlandsche zaken is naar Japan gevlucht; het gepeupel deed een aanval op het Japansche consulaat, dat door de troepen moest verdedigd worden. De Japansche gezant is in allerijl naar de hoofdstad Seoel teruggekeerd.

De cholera neemt in Korea ernstige verhoudingen aan, evenals in sommige streken van China en op Formosa.

— Nu tusschen China en Japan vrede gesloten is, beginnen zich de Japansche onderdanen in Siam weer te roeren in deze zaak, en dringen zij er bij hunne regeering op aan, hunne rechten in Siam behoorlijk te doen omschrijven. Met het oog hierop hebben zij aan den Japanschen minister van buitenlandsche zaken verzocht om, zoolang nog geen Japansch consul te Bangkok benoemd is, den vertegenwoordiger van de eene of andere bevriende mogendheid te verzoeken hun bescherming te verleenen.

De te Bangkok verschijnende *Siam Free Press* verneemt, dat de keuze der Japanners hierbij gevallen is op den heer R. C. Keun van Hooger-woerd, consul-generaal der Nederlanden in Siam.

,,Wij hebben alle reden om te gelooven," vervolgt het blad, ,,dat eene betere keuze dan van den consul-generaal der Nederlanden niet gedaan kon worden.

,,Het cosmopolietische karakter van den heer Keun wordt door allen erkend, en zijne ervaring van het verre Oosten en dezes bewoners is waarschijnlijk eenig onder de vertegenwoordigers der vreemde mogendheden in die streek. Voeg hierbij het vriendelijke karakter en de heuschheid van den Nederlandschen consul-generaal, en men heeft een vertegenwoordiger naar het hart der Japanners, iemand die hun ongetwijfeld allen bijstand en bescherming zal verleenen, welke in zijn macht liggen."

Amerika.— Voor de rechtbank te Chicago hebben twee boekhandelaars terecht gestaan wegens de verspreiding en verkoop van zedelooze boeken en platen. De opperrechter Groscup sprak het volgende vonnis uit: ,,Gijlieden zijt adders, en uwe misdaad staat gelijk met moord. Gij zijt overtuigd, de post der Vereenigde Staten gebruikt te hebben voor de verspreiding der meest zedelooze en ergerlijke boeken en gravures.

,,Liever dan dat ik uw schandelijke litteratuur in de handen van een mijner kinderen gaf, zag ik, dat een vergiftige slang mijn huis binnensloop en naar hen toe schuifelde. Gij hebt erger kwaad gedaan, dan dat gij door middel van de post, de gele koorts hadt verspreid. Ik wil niet, dat men mijn tribunaal verdraagzaam zal noemen tegenover uwen handel in onzedelijke geschriften en teekeningen. Ik wil niet, dat het vonnis, dat ik over u zal uitspreken, zacht genoeg zij, om een schijn van verdraagzaamheid te vertoonen. Weet gij uw afschuwelijk vergif in de huizen binnen te smokkelen, dan kan dat in handen vallen van een jongen of meisje, en daardoor hun heele leven worden verpest. Uw handel is er op uit, een jarenlang werk van onderwijs en opvoeding van onderwijzers en ouders van al zijn kracht en invloed te berooven. U, Steele, veroordeel ik tot drie jaren dwangarbeid in het tuchthuis te Joliet, en u, Young, tot vijf jaren dwangarbeid in dezelfde gevangenis."

Publieke Verkoop

Op Dinsdag den 24 September a. s. des namiddags om één ure zal in het vendu-lokaal van den Heer M. P. Curiël ten overstaan van den Notaris J. H. Schotborgh verkocht worden het huis N°. 114 gelegen op Pietermaai toebehoorende aan de erfgenamen van wijlen den Heer J. P. Dania.

De veilconditiën zullen 8 dagen vóór den verkoop bij den bovengemelden Notaris ter inzage liggen; terwijl het effect van af den 20 voor belanghebbenden ter bezichtiging zal zijn.

J. P. DANIA JR.

Curaçao den 4 September 1895.

☞ ***Deze verkoop is tot later uitgesteld.***

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE'

TUSSCHEN

NEW-YORK.

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1895.	Caracas		Venezuela		Philadelphª		Caracas		Venezuela		Philadelphª	
Vertrekt van NEW YORK....	Aug.	3	Aug.	14	Aug.	24	Sept.	4	Sept.	14	Sept.	25
Komt aan te CURAÇAO	,,	9	,,	20	,,	30	,,	10	,,	20	Oct.	1
Vertrekt van ,, ...	,,	10	,,	21	,,	31	,,	11	,,	21	,,	2
Komt aan te PTO. CABELLO	,,	11	,,	22	Sept.	1	,,	12	,,	22	,,	3
Vertrekt van ,,	,,	12	,,	23	,,	2	,,	13	,,	23	,,	4
Komt aan te LA GUAYRA..	,,	13	,,	24	,,	3	,,	14	,,	24	,,	5
Vertrekt van ,, ..	,,	16	,,	27	,,	6	,,	17	,,	27	,,	8
Komt aan te PTO. CABELLO	,,	17	,,	28	,,	7	,,	18	,,	28	,,	9
Vertrekt van ,,	,,	17	,,	28	,,	7	,,	18	,,	28	,,	9
Komt aan te CURAÇAO	,,	18	,,	29	,,	8	,,	19	,,	29	,,	10
Vertrekt van ,, ...	,,	20	,,	30	,,	10	,,	20	Oct.	1	,,	11
Komt LA GUAYRA aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen	,,	21	,,	31	,,	11	,,	21	,,	2	,,	12
Komt aan te NEW-YORK...	,,	27	Sept.	6		17	,,	27	Aug.	8	,,	18

Stoomschip Mérida.

Vertrekt van CURAÇAO....	Aug.	10	Aug	21	Aug	31	Sept.	11	Sept.	21	Oct.	2
Komt aan te MARACAIBO....	,,	11	,,	22	Sept.	1	,,	12	,,	22	,,	3
Vertrekt van "	,,	17	,,	27	,,	7	,,	17	,,	28	,,	8
Komt aan te CURAÇAO......	,,	18	,,	28	,,	8	,,	18	,,	29	,,	9

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouw en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
Agenten.

IMPRENTA DE LA LIBRERIA DE A. BETHENCOURT E HIJOS, CURAÇAO.